

كله چي اذان کوونکى: الله أكبير الله أكبير ووايي: نو ستابسو خخه دې يو الله أكبير الله أكبير

له عمر بن الخطاب رضي الله عنه خخه روایت دی وایي چي: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: «كله چي اذان کوونکى: الله أكبير الله أكبير ووايي: نو ستابسو خخه دې يو الله أكبير الله أكبير، ووايي، بيا چي (اذان کوونکى) أشہدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَاهِي، دا دې هم: أَشہدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَاهِي. بيا چي (اذان کوونکى) أَشہدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَوَاهِي، نو دا دې هم: أَشہدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَوَاهِي، بيا چي (اذان کوونکى) حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ وَوَاهِي او دې به: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَوَاهِي. بيا چي (اذان کوونکى) حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ وَوَاهِي، دا به: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَوَاهِي، بيا چي مؤذن: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَوَاهِي، دا به هم: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَوَاهِي. بيا چي (اذان کوونکى) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَاهِي، او دا زړه نه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَاهِي، نو جنت ته داخل شو».

[صحيح] [مسلم روایت کړی دی]

اذان خلکو ته د وخت د داخلېدلو په اړه خبر ورکوي، او د اذان کلمې د ايماني عقیدې ټولګه ده. په دې حدیث کې رسول الله صلی الله علیه وسلم د اذان د اورېدو پر مهال بیانوی چې اورېدونکی به د اذان کوونکی په خبر الفاظ ووايي، کله چي اذان کوونکى "الله أكبر" ووايي: نو اورېدنکی هم: "الله أكبر" وایي او همداسې وریسي، تر دې چې کله اذان کوونکى "حي على الصلاة" او "حي على الفلاح"، ووايي نو اورېدونکی به "لا حول ولا قوة إلا بالله" ووايي. او رسول الله صلی الله علیه وسلم دا هم بیان کړه چې چا له مؤذن سره د زړه له اخلاصه (د اذان کلمې) تکرار کړي، نو جنت ته به داخل شي. او د اذان د کلمو معنا (په لاندې ډول ده) "الله أكبر": يعني دا چې هغه پاک ذات تر ټولو لوی، معزز او له هر شي خخه ستر دی. "أشهدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ": يعني له الله پرته پر حقه بل معبد نشته. "أشهدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ": يعني زه په خپله زې او زړه اعتراف کوم او شاهدي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، د الله لخوا رالېرل شوی او اطاعت یې واجب دی. "حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ" يعني لمانځه ته راشئ، او د اورېدونکي دا وينا "لا حول ولا قوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، دا معنا لري چې د اطاعت له موانعو خخه د خلاصون لپاره حيله او یا د کولو لپاره یې څواک او قدرت نشته مګر د الله تعالى په توفيق سره. "حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ" يعني د کامیاب سبب ته راشئ، چې هغه جنت ګټل او له اور خخه ژغورل دي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65086>